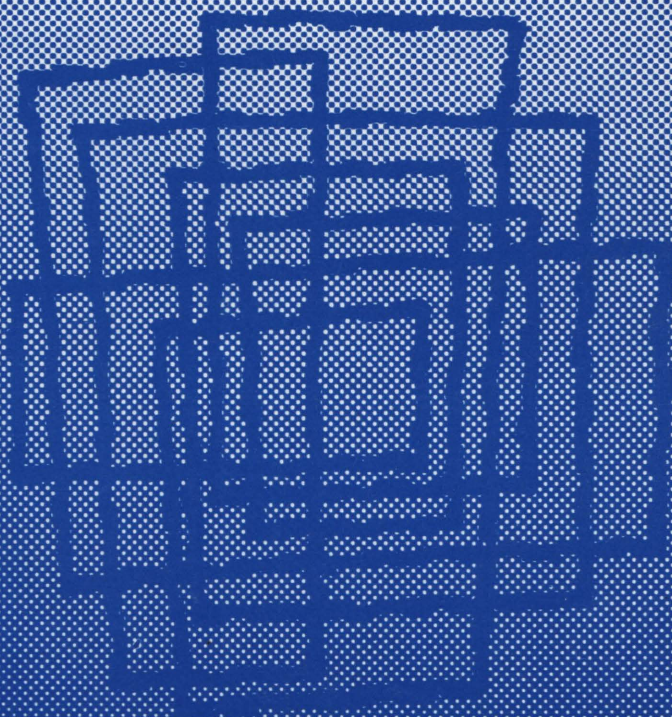
VIMANA

2
1970

VIMANA

Neljä kertaa vuodessa ilmestyvä jäsenlehti

Julkaisija Interplanetistit ry - Interplanetisterna rf

Päätoimittaja Aili Nurmiaho
Toimitussihteeri P. Teerikorpi

Kirjoitusten lainaaminen sallittu lähde mainiten

Tietoja julkaisijayhdistyksestä:

Yhdistyksen tarkoituksena on tutkia ja välittää "lentäviä lautasia" koskevia tietoja.

Puheenjohtaja Tapani Kuningas

Vuotuinen jäsenmaksu 10 mk

Yhdistyksen postiosoite: postilokero 10101 Helsinki 10

Postisiirtotili 129 200

Luettelo paikalliskerhoista takakannen sisäsivulla

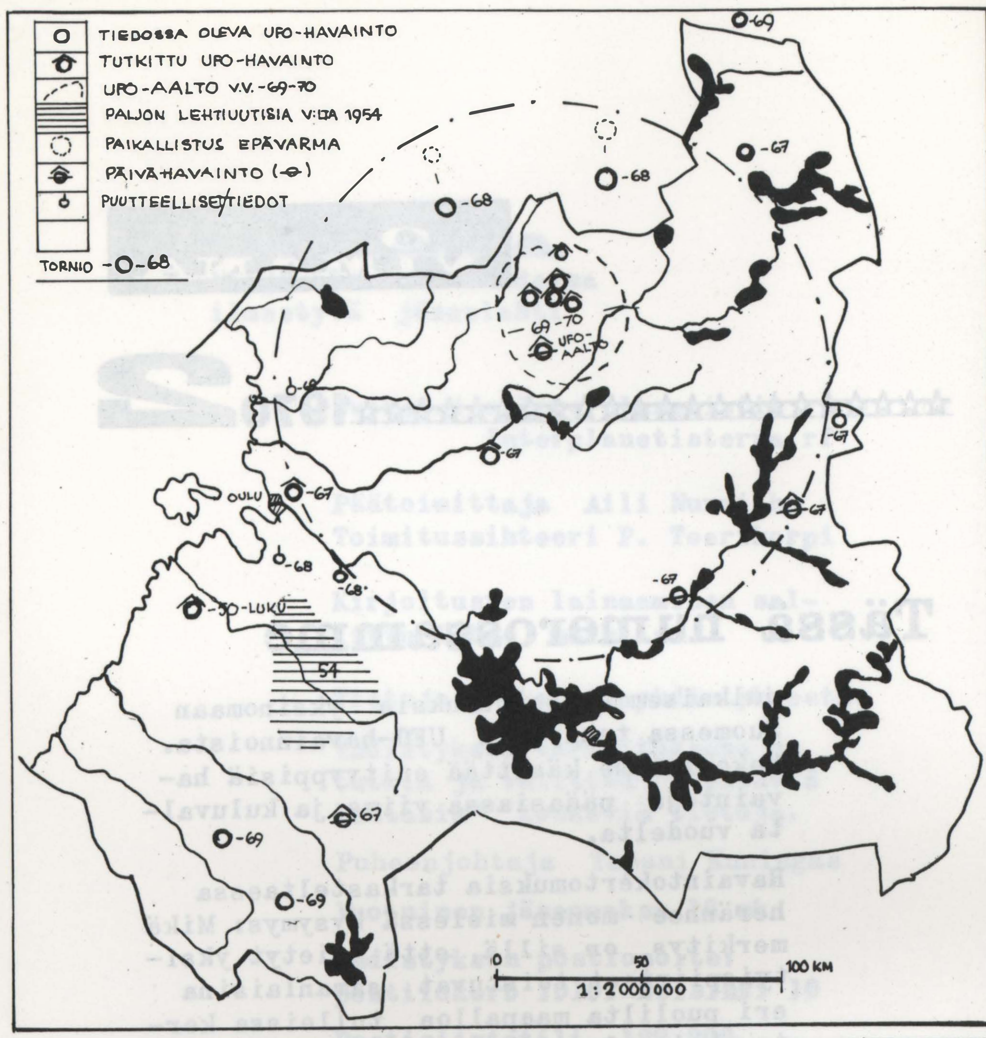
VIMANA

1970 2

Tässä numerossamme

julkaisemme selostuksia yksinomaan Suomessa tehdyistä UFO-havainnoista. Kokoelmamme käsittää erityyppisiä havaintoja pääasiassa viime ja kuluvalta vuodelta.

Havaintokertomuksia tarkasteltaessa herännee monen mielessä kysymys: Mikä merkitys on sillä, että tietyt yksityispiirteet toistuvat samanlaisina eri puolilta maapalloa tulleissa kertomuksissa? Oikeuttaako tämä siihen, että voitaisiin puhua UFO-ilmiöstä UFO-ilmiöiden sijasta? Tämä lienee UFO-tutkimuksen oleellinen ja vaikea pulmakysymys. Toivomme, että VIMANA-lehden tämä numero antaa kysymyksen ratkaisemiseksi edes osittaista aineistoa.

UFO-HAVAINTOJA OULUN LÄÄNISSÄ : 1950 - LUKU; 1967 - 1970

Vuosien 1967-68 UFO-havaintojen esiintyminen Oulun läänin alueella antaa vaikutelman kuin havaintopaikat muodostaisivat jonkinlaisen rengastuksen Pudasjärven tunturiseudun Syöte-tunturin alueen UFO-aaltopisteen ympärille.

Karttaan on merkitty muutamia luotettaviksi katsottavia havaintoja.

Matias Päätalo:

PUDASJÄRVEN UFO - INVAASIO JATKUU

VIMANAssa n:o 4/1969 kerrottiin Syötteen, Särkivaaran UFO-havainnoista. Tämän jälkeen on alueelta tullut lukuisia uusia ilmoituksia oudoista valoilmiöistä ja vieraista esineistä. Havaintojen väliajat ovat vaihdelleet viikoista mutamiin päiviin. Tutkimusten suorittaminen on myös vaikeutunut, sillä tiedetään Kiirunan ESROn, Esrange-rakettikoeaseman ilmakehän tutkimusrakettien aiheuttaneen näköhavaintoja Pudasjärvellä. Kuten tiedetään, laukaistaan raketin barium-kaasua sisältävä kapseli noin 130 - 150 km korkeudella ja tällöin laajenevan kaasupilven näkyvyyssäde muodostuu riittävän suureksi, jotta se säästä riippuen voidaan havaita suuressa osassa Oulun ja Lapin lääniä.

Todettakoon kuitenkin, että monet paikkakuntalaiset ovat tietoisia Kiirunan kokeista ja ovat havainneet ne lukuisia kertoja useiden vuosien ajan. Särkelän kansakoulun opettaja Timo Laine on havainnut Kiirunan kokeet ja niiden visuaalinen ilmentyminen on täysin erilainen nykyisiin UFO-ilmiöihin verrattuna. Laajenevassa kaasupilvessä näkyy aluksi pallo, joka vaihtaa väriään auringon spektrin tavoin. Pallo laajenee ja himmenee jolloin voidaan havaita, että tähdet näkyvät kaasupilven läpi. Tällainen havainto saattaa kestää useita minuutteja ja sen loppuun asti seuraaminen on tärkeää, ettei tehdä virheellistä ilmoitusta.

Pudasjärven UFO-ilmiöiden sarjassa - tietojen mukaan vain yksi havainto liittyisi Kiirunan kokeisiin ja kaksi muuta havaintoilmoitusta karsiutuu havainnon epämääräisyyden takia. - Lokakuun jälkeen vuoden

1969 puolella alkoi uusi havaintojen sarja. Paikkakunnan asukkaiden keskuudessa oli julkisten tiedotusvälineiden ja muiden paikkakuntalaisten kertomana levinnyt tieto hyvin monista havainnoista. Tutkimus on kuitenkin suoritettu vain suurimman mielenkiinnon herättäneestä Särkivaaran havainnosta, sekä ajallisesti siihen liittyvistä rinnakkaistapauksista. Vaikka paikkakuntalaiset tulivat tietoisiksi Särkivaaran merkillisistä havainnoista, jota prof. Oksmanin antaman lausunnon mukaan ei voida noin vain selittää, on todettava, että asumistiheys Pudasjärven kunnassa on suhteellisen harva, kirkonkylä ja liikekeskus, Kurenalus poislukien.

Ei voida ilman muuta väittää UFO-paniikista johtuvaa psykologista osaratkaisua oleelliseksi koko havaintosarjan osalle, vaan on rehellisesti myönnettävä, että todellisten UFO-ilmiöiden toistuvuus alueella on ollut poikkeuksellisen runsasta. Mistään fyysisestä UFO-invaasiosta ei kuitenkaan voitane puhua.

UFO sähkölinjoilla jälleen

Marraskuun 28 päivänä 1969 klo 22,45 kulki metsätyömies Markku Riihiaho sisarensa Helena Riihiahon kanssa Varpuvaaran kohdalla. Helena Riihiaho havaitsi tällöin vasemmalla sähkölinjan kohdalla neljä eri valoa ja hän mainitsi siitä veljelleen. Markku Riihiahon kääntyessä katsomaan oli kolme valoista kadonnut ja vain yksi oli näkyvissä, ikäänkuin muut olisivat sammuttaneet valonsa. Pian viimeinenkin valo katosi ja havaitsijat olivat ihmeissään. - Havaintopaikka: maantie, josta etäisyys ihmisasuntoon n. 300 m. Sää: pilvinen ja pakkasta -5 °C. Maassa oli useita senttimetrejä lunta. - Havainto kesti noin 5 min., valojen muoto epäselvä, kuitenkin omavaloisia, voimakkuusaste kuin punertava nuotio. Ääniä tai hajuja ei esiintynyt. Valopallojen koko noin 1/2 m ja lähin etäisyys havaitsijoihin 500 m, korkeus maasta n. 10 m.

Havaintoilmansuunta pohjoinen. Tapauksen tutki opettaja Timo Laine. Selitystä ilmiölle ei ole löydetty.

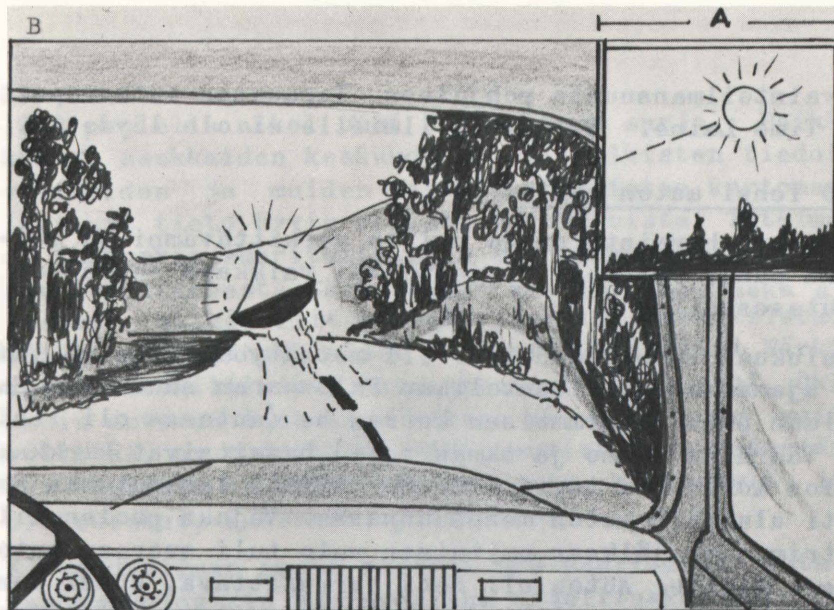
UFO lensi auton eteen

Seuraava havainto on jo paljon merkittävämpi ja voidaan puhua esineellisyydestä tai vaikkapa selvästä lautasesta.

Joulukuun 13 päivänä 1969 oli metsätyömies Heino Väärälä ajamassa henkilöautollaan Palovaaran suunnassa Sarakylään päin. Ensimmäisen kerran he (autossa oli lisäksi H. Väärälän vaimo ja tämän veli) havaitsivat kirkkaan valon korkealla taivaalla. Se näytti laskeutuvan nopeasti alaspäin auton menosuunnassa. Vajaan puolen kilometrin ajon jälkeen omituinen valo tuli suoraan auton eteen tielle. Autoa oli heti jarrutettava, ettei kummallinen valopatsas olisi jäänyt alle, silminnäkijöiden määritelmän mukaan paremminkin niin, ettei auto olisi jäänyt sen alle.

Kello oli tällöin 18.45 - 19.00 välillä. Esineen konkreettinen todellisuus käy ilmi seuraavasta:

Esine oli noin 1,5 m pituinen alas suuntautuva liekki mukaan lukien ja noin 0,5 m leveä, sukkulan tai kartion muotoinen. Esineen korkeus tien pinnasta oli vajaat 1,5 metriä ja se lähti lentämään auton edellä hyvin matalalla pitäen säännöllisenä etäisyytenä 50 - 60 metriä. Lentävän esineen keskusta oli selvästi tumma ja yläpuoli "hehkui" punaisena, alaosasta suuntautui tiehen liekki kuin jarruttavasta rakettimoottorista. Liikkuvan auton nopeus oli hiljennettävä 20 kilometriksi tunnissa, ettei auto olisi joutunut kovin lähelle esinettä, koska autossa olijat oli vallannut yhtäaikaa sekä pelko että uteliaisuus. Jonkin matkaa ajettua auton valokiilaan ilmestyi tiellä kävelevä mies, joka oli menossa samaan suuntaan kuin auto ja esine liikkuivat. Jalankulkija oli selin takanaan tapahtuvaan eikä siis tiennyt ilmiöstä mitään. Ennen jalankulkijan kohdalle tuloaan esine nousi jyrkästi ylös ja kaartoi vasemmalle metsän suojaan. Tällöin

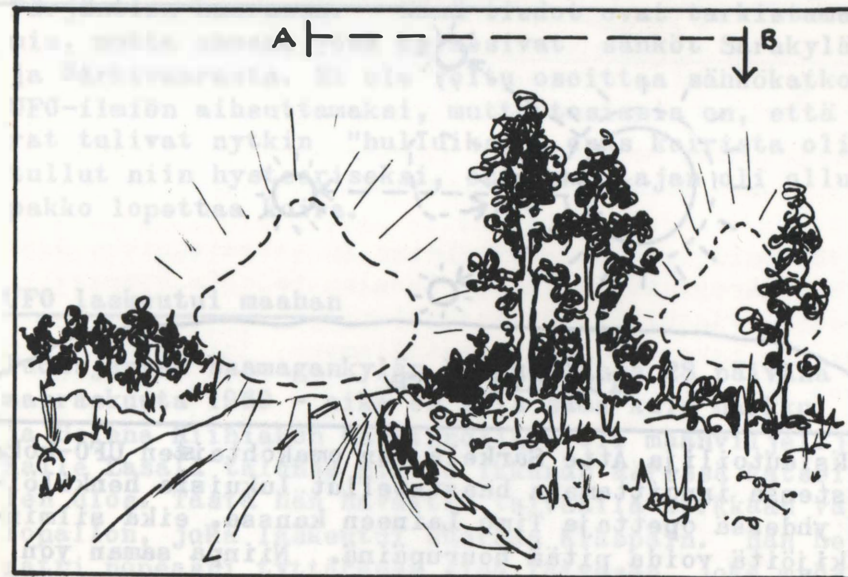
A = näkyi aluksi valopisteenä havainto-suunnasta taivaalla, puiden yläpuolella
B = ilmestyi oikealta äkkiä auton eteen

esine oli lentänyt auton edessä noin 2,8 km. - Opettaja Timo Laine haastatteli perusteellisesti havainnontekijöitä ja havainnon aitous on kiistämätön. Havaintopaikalla kävi lisäksi Pudasjärven kunnan väestönsuojeluohjaaja, talousneuvos Kalle Timonen. Radioaktiiviset mittaukset eivät osoittaneet mitään epänormaalia säteilyä.

Lisäksi Oulun UFO-kerho ry:n jäsen aliupseerioppilas Lauri Kurkela haastatteli autossa ollutta sotam. Ahti Kouvaa, joka antoi yhtä pitävän kuvauksen tapauksesta. Havainnon visuaalinen tosiasia on, että kyseessä on pimeänajan lähihavainto. - Voidaan vain ihmetellä havainnon loogisuutta - esim. esine kiersi jalankulkijan, kenties ns. inhimillisistä syistä.

Päärynänmuotoinen valopatsas keskellä päivää

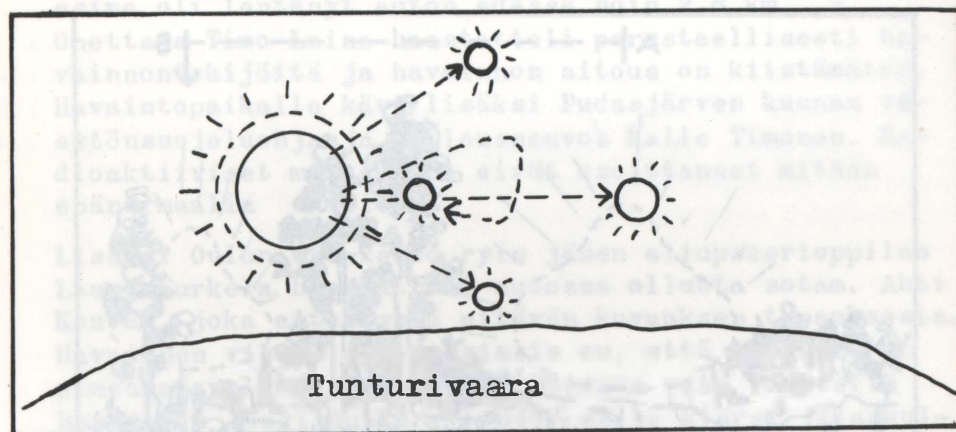
Pudasjärven havaintosarja jatkuu: Tammikuun 8 päivänä 1970 klo 12.00 oli emäntä Senni Rytinki viemässä pyykkejä naapuriin. Valtatien varteen päästyään hän koki elämänsä järkytyksen. Hän kääntyi tarkistamaan, tuleeko valtatietä etelän suunnasta autoja, jolloin hän huomasi valtavan, aina puhelinpylväiden korkeudelle ulottuvan päärynänmuotoisen valopatsaan keskellä tietä. Se oli joko kiinni tiessä tai hiukan sen yläpuolella. Valon kirkkaus oli sokaiseva ja rouva Rytingin silmissä musteni. Hän kääntyi nopeasti takaisin hakeakseen muita silminnäkijöitä. Tällä välin "kirkas päärynä" oli siirtynyt metsän puolelle tien laitaan. Nyt rouva Rytingin poika Pertti Rytinki havaitsi myös mahtavan ilmiön. Ihmeellistä havainnossa on, ettei siinä havaittu minkäänlaista esineellistä piirrettä, päivän valosta huolimatta. - On kuitenkin otettava huomioon, että jos kirkas valo olisi sisältänyt jotain esineellisyyttä, se peittyi varmasti siitä hohtavaan kirkkauteen. Haastattelija Atte Särkelän mukaan "valopäärynän" etäisyys lähimpään ihmisasuntoon oli n. 200 m. ja lähin etäisyys havaitsijoihin n. 120 - 130 m. Pakkasta oli 7 - 8 astetta. Sää oli pilvinen. Havainnon kestoaika yli 5 minuuttia.

A = havainnon alkuminuutit, UFO tien päällä
B = loppuvaihe UFO oli siirtynyt metsään

Jälleen Särkivaaralla

Tammikuun 28 päivänä 1970 toistui lähes identtisesti syyskuun 8 päivän 1969 UFO-havainto Särkivaaran päällä. Klo 01.40 havaitsi työmies Eetu Särkelä talonsa lattiaan heijastuvan valon, joka omituisella tavalla välkehti. Noustuaan katsomaan ikkunasta Särkelä havaitsi Särkiperän tunturin päällä kirkkaan valopallon. Hetken välähdeltyään pallo vakiintui paikalleen ja isosta pallosta lähti neljä pientä valopalloa lentoon. Yksi pienistä palloista, se joka irtosi viimeksi teki mutkan hiukan kauempana ja palasi sitten ison pallon viereen. Iso pallo kutistui sen jälkeen pienemmäksi ja sen kirkkaus himmeni. Jonkin ajan kuluttua iso pallo lähti liikkeelle itään päin ja nousi samalla ylöspäin häviten lopulta mustaan pilveen. Omituista ehkä, mutta pienet pallot olivat kadonneet maahan päin. Näytelmän näki myös Eetu Särkelän veli Valdo Särkelä.

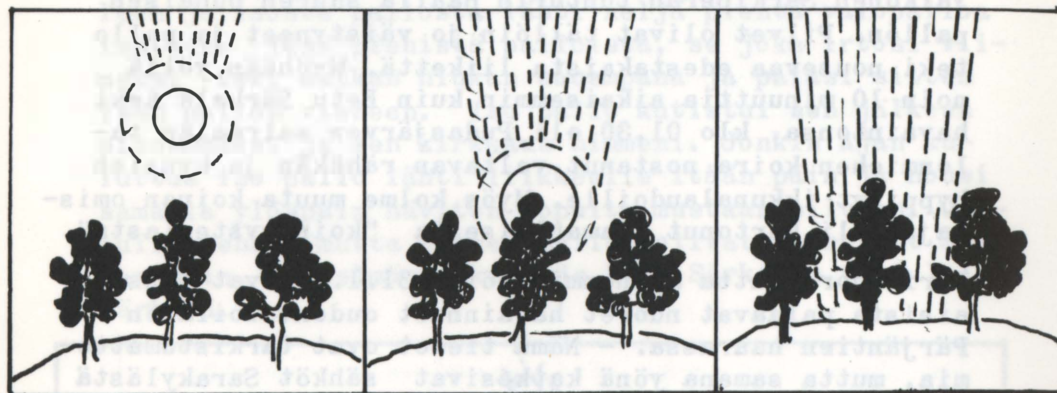
Taksiautoilija Atte Särkelä on omakohtaisten UFO-kokemustensa innoittamana haastatellut lukuisia henkilöitä yhdessä opettaja Timo Laineen kanssa, eikä silminnäkijöitä voida pitää hourupäinä. Niinpä saman yön iltana, jolloin Eetu Särkelä teki havaintonsa, tammikuun 27 päivänä klo 18.30 havaitsi Atte Särkelä Tunturivaaran päältä valovanan. Nuhakuumeesta huolimatta Atte Särkelä kiipesi Särkelän koulun katolle kiikari mukanaan. Sakea pilvisyys häiritsi kuitenkin näkyvyyttä, jolloin hän väläytteli taskulampulla tunturin suuntaan valomerkkejä. Tällöin hän huomasi, että pilvestä leimahti äkkiä punaista valoa, joka heijastui Särkiperän ja tunturin välisille rinteille. Valo näkyi hetken vielä samanlaisena, mutta Atte Särkelä ei jaksanut seurata sitä, vaan meni nukkumaan. Muutamia tunteja myöhemmin, klo 22.30 havaitsivat Salme Ramstedt ja Aune Valkonen Särkiperän tunturin päällä suuren punaisen pallon. Pilvet olivat tällöin jo väistyneet ja pallo teki nousevaa edestakaista liikettä. Myöhään yöllä noin 10 minuuttia aikaisemmin kuin Eetu Särkelä teki havaintonsa, klo 01,30 oli Pudasjärven sairaalan talonmiehen koira nostanut valtavan rähäkän ja kynsien hyppinyt ikkunalaudoille. Myös kolme muuta koiran omistajaa oli kertonut samanlaisesta "koirahysteriasta".

Pari vuorokautta myöhemmin yöllä 31.1. olivat tanssiaisista palaavat nuoret havainneet oudonvaloilmiön Pärjäntien haarassa. - Nämä tiedot ovat tarkistamattomia, mutta samana yönä katkesivat sähköt Sarakylästä ja Särkivaarasta. Ei ole voitu osoittaa sähkökatkoa UFO-ilmiön aiheuttamaksi, mutta tosiasia on, että koirat tulivat nytkin "hulluiksi", eräs koirista oli tullut niin hysteeriseksi, että omistajan oli ollut pakko lopettaa koira.

UFO laskeutui maahan

Pudasjärven Naamagankylän Pikkukylässä 28 päivänä marraskuuta 1969 - aika on siis sama kuin Markku ja Helena Riihiahon havainnolla - oli maanviljelijä Kalle Lasala talonsa pirtin ikkunan ääressä katsellen ulos. Tästä hän havaitsi taivaalla kirkkaan valopallon, joka laskeutui suoraan alaspäin. Hän herätti nopeasti tyttärensä Aino Toivasen, joka myös ehti nähdä valopallon alastulon. Pallosta suuntautui suoraan taivaalle leveä voimakas valokiila, joka voi-

mistui sitä mukaan mitä alemmas pallo tuli. Kello oli tällöin 22.00. Valopallo laskeutui erään harjun taakse ja kun se oli maassa tai hyvin lähellä sitä-jäivät leveät valokiilat osoittamaan, että UFO oli laskeutunut. Laskeutumispaikkaan on havaintopaikasta matkaa arviolta 3 - 4 km. Samaan aikaan, vain noin 30 minuuttia myöhemmin tapahtui Markku ja Helena Riihiahon havainto 6 km päässä suuren pallon laskeutumispaikasta. Sieltä näkyi voimakas valo yli 2 tunnin ajan, aina klo 24.00 saakka.

A B C

A = kello 22.00 havainto B = nopea lasku 3 - 4 minuutissa
C = voimakkaat valokiilat klo 24.00 saakka

Myöhemmin opettaja Timo Laine ja metsäteknikko Aapo Ahvenjärvi ottivat Kalle Lasalan talosta kompassi-suunnan ja hiihtivät laskeutumispaikan suuntaan. Harjun takana on kaksi metsälampea, joista alimmainen Säkkisten lampi osui suuntaan. Laine ja Ahvenjärvi totesivat, että lammen keskellä oli sula kohta, josta oli tullut vettä jäälle. Timo Laine ihmetteli sulan reunojen rengasmaista tasaisuutta, mutta ei halunnut kommentoida asiaa sen tarkemmin. Aikaisemmin lammessa ei ole ollut sulia kohtia, ei siis varmuudella tiedetä, oliko UFO ollut lammen päällä vai sen suunnassa, joko lähempänä tai kauempana.

Yhteenveto

Kirjoittajan kommenttina todettakoon, että Pudasjärven havainnot lienevät periodisilta jaksoiltaan ainutlaatuisimmat koko Suomessa. Samoin massaesiintyminen, sekä keskittyminen malmipitoisille alueille. Pudasjärven tapausten tiimoilta on suoritettu 13 lomaketutkimusta sekä suullisia haastatteluja tuntematon määrä. Julkisessa lehdistössä havainnot ovat aiheuttaneet yhteensä 8 erilaista lehtiuutista ja saman verran rinnakkaisuutisia paikallislehdissä tai valtakunnallisissa suurlehdissä. Lehdistön välittämä informaatio on ollut suhteellisen objektiivista, ehkä usein toimitusteknillisistä syistä virheellistä tai inhimillisistä syistä hiukan värittynyttä oleellisuuden pysyessä vakiona.

Yhteiskunnallisena piirteenä todettakoon, että esim. puolueisiin sitoutumattomat lehdet ovat käsitelleet asiaa paikallisesti ottaen laajemmin ja yksityiskohtaisemmin sekä nämä lehdet - muuten positiivista todeta - ovat ottaneet yhteyden ufologian harrastajiin ja pyytäneet sekä tietoja että lausuntoja ja yleensä vältelleet konservatiivista asennetta. Mikäli olen tarkasti seurannut, eivät sosialistiset lehdet ole kirjoittaneet, ihme kyllä, tapauksista yhteensä kuin 100 mm x 1 palstan suuruisesti. Tämän ei tarvitse johtua asenteista vaan siitä, että sosialististen lehtien levikki esim. Oulun läänissä on pieni, eikä niillä ole maakunnassa aluetoimituksia tai päätoimisia avustajia, muutamia free-lance journalisteja lukuunottamatta.

IMJÄRVEN TAPAUS

Edellisessä numerossamme julkaisimme lehtileikkeen, jossa kerrottiin Heinolan maalaiskunnan Imjärvellä viime tammikuussa sattuneesta oudosta valoilmiöstä. Suomen Kuvalehden (N:o 7/70) artikkelissa "Jopa välähti" kuvailtiin tapausta melko laajasti. Aarno Heinosen - tapauksen toisen osapuolen otettua sittemmin yhteyden myös yhdistykseemme kävi toukokuussa 4-henkinen ryhmä Imjärvellä tutustumassa paikan päällä tapaukseen, josta kerrottakoon tässä seuraavaa:

Toverukset Aarno Heinonen (37) ja Esko Viljo (40) olivat tapansa mukaan hiihtolenkillä tammikuun 7 kello 16 tienoissa. Hiihtäessään ylös loivaa mäenrinnettä he tapansa mukaan pysähtyivät hetkeksi levähtämään. Heidän jutellessaan siinä sauvoihinsa nojaten parin metrin päässä toisistaan näki Esko Viljo kaakon suunnasta tulevan kovalla nopeudella kirkkaan valojuovan, joka äkkiä pysähtyi ja miesten yläpuolella välähti. Viljo näki "alta kulmain" että heidän yläpuolellaan oli jokin esine. Aarno Heinonen sen sijaan katsoi ylös, koska sieltä kuului surinaa, joka voimistui ja tuli miehiä kohti. Heinonen näki suuren vaalean harmaan esineen heidän yläpuolellaan noin 4 - 5 metrin korkeudella maasta. Esineestä laskeutui alas harmaata, lievästi punertavaa sumua, joka haisi rikiltä. Miehet eivät voineet lainkaan liikkua eivätkä puhua. Esineen alapinnalla oli keskellä pieni rengas, ikäänkuin putki ja siitä kajasti valoa. Heinonen: "Laitteen pohjassa oli muutakin, en muista." Putkesta tuli alas valopallo, noin potkupallon kokoinen, se laskeutui lumelle miesten väliin ja levisi siinä noin metrin laajuiseksi tulen väriseksi ympyräksi, keskeltä vaaleampi, reunoja kohti väri voimistui, reunaa kiersi 1 cm levyinen tumma rengas. Valoympyrästä sinkoili 10 cm pituisia säkeniä aina 3 metrin etäisyydelle joka suuntaan, väriltään ensin punaisia, sitten vihreitä, viimeiseksi violettisia. Säkenöimisen kestettyä kolmisen sekunttia alkoi valoympyrä supistua reunoista käsin ja keskeltä kohoten muodostui jälleen palloksi, joka nopeasti vilahti takaisin ylös ja sisään putkesta, josta oli tullutkin. Miehet seisoivat harmaanpunertavaan sumuun kietoutuneina. Valopallon singahdettua ylös Heinonen vilkaisi Viljoon päin. Välillä oli kuitenkin niin tiheä sumu, ettei tätä näkynyt, mutta samassa näkyi sumussa aukko ja aukossa seisoi noin metrin korkeudella maasta kummallinen olento: kääpiön näköinen, korkeus 1 - 1,20 metriä, puettuna vihreään suojapukua muistuttavaan asuun, päässä vihreä suippolakki, käsissä valkoiset pitkävartiset käsineet, jalassa tummemman vihreät saappaat. Käsissään olento piti kameraa muistuttavaa mustaa kojetta, jossa näkyi valkoinen nappi. Hän katsoi kameraansa kuin olisi ottanut valokuvaa miehistä. Olento näkyi hyvin selvänä, mutta vain hetken, sitten se hävisi ja nyt oli sumukin hälvennyt, niin että Heinonen saattoi nähdä toverinsa.

Esine heidän yläpuoleltaan oli myöskin hävinnyt. Miehet katsoivat kelloa ja totesivat sen olevan 16.45. He eivät saaneet hetkeen sanaakaan sanotuksi, katselivat vain toisiaan. Sitten alkoi Heinonen tuntea pahoinvointia ja sitä puolta kehosta, joka oli ollut valoympyrään päin, alkoi kummasti kuumottaa, sitten vilu karmaisi. Henkeä ahdisti, ei pystynyt kummolla puhumaan, nivelissä tuntui kipua, selkään koski. Tuntui, kuin vatsa olisi ollut täynnä kuumaa vettä, oli annettava kovasti ylen. Esko Viljo oli seisonut suoraan valoympyrää kohti, hänen kasvonsa turposivat ja muuttuivat ruskehtavan punaisiksi. Muuten hän

ei tuntenut vointiaan niin huonoksi kuin Heinonen. Hetken tuumailtuaan miehet totesivat, että on lähdettävä kiireesti kotiin ja edelleen saamaan lääkärinhoitoa. Heinonen pääsi vain vaivoin liikkeelle, selkä koukussa ja kovasti yrittäen hän sentään pääsi kotiinsa Viljon lähtiessä hakemaan taksiautoa. Sitten ajettiin Heinolan sairaalan poliklinikalle, jossa lääkäri "katseli vain päällisin puolin" Heinosta, Viljoon "hän ei vilkaissutkaan, vaikka kasvot olivat aivan turvoksissa ja palaneet." Lääkkeeksi miehet saivat kaksi unitablettia kumpikin.

Heinonen on tapauksesta lähtien ollut lähes työkyvytön. Hän on ammatiltaan metsätyömies ja innokas urheilija; kuluneena talvena hän on jaksanut olla työssä vain kolme päivää. Muutamaan vuorokauteen tapauksesta vatsassa ei pysynyt mikään ruoka, päänsärky oli ankara ja varsinkin aamuisin tuntui tasapainohäiriö. Öisin hän näki painajaisia esineestä, joka oli heidän yläpuolellaan. Kevään kuluessa oireet ovat heikentyneet, mutta kunto ei ole kuitenkaan palautunut entiselleen. Heinosen äiti kertoi, että hänen pestessään vaatteita, jotka Aarno Heinosella olivat k.o. hiihtoretkellä yllään, ne ikäänkuin kihisivät. Miehet kertoivat myöskin eräänä piirteenä, että heidän käydessään talven mittaan saunassa, alkoi koko heidän ihonsa muuttua ruskean punaiseksi. Tämäkin oire on vähitellen hävinnyt.

Miehet kertoivat, etteivät he tapauksen jälkeisinä päivinä muistaneet kuin aivan vähän kokemastaan, "vasta ajan kanssa on kaikki kirkastunut."

(AN)

Eero Viitala:

UFO-HAVAINTO KEMISSÄ

Konstaapeli N.N. kertoo seuraavaa:

Tässä kertomani tapaus sattui vuonna 1968 marraskuun 20 päivän tienoilla (päivämäärä ei ole aivan tarkka) Kemin lähellä Maksniemessä Kemistä Ouluun menevän tien varressa. Tapahtumapaikalla kaartuu tie loivasti oikealle Kemistä päin tultaessa. Tällä kohdalla kulkevat vanha tie ja uusi tie rinnakkain noin 2 200 metrin matkan, lisäksi on tapahtumapaikalla poikkitie, joka vie ylempänä olevalta vanhalta tieltä uuden tien yli alas rantaan. Tulin koirani kanssa klo 20.45 potkukelkalla rannasta tulevaa tietä. Päästyäni noin 15 metrin päähän uudesta valtatiestä otin koiraani pangasta kiinni, koska näin Kemistä päin kaarteessa tulevan henkilöauton. Tarkoitukseni oli odottaa auton menevän ohitse, ja seuratessani auton kulkua kaarteessa näin äkkiä valon, joka kaarsi jokseenkin auton kulkusuunnasta jyrkästi tien poikki minua kohti. Luulin sitä jonkinlaiseksi heijastumaksi. Valo tuli 45° kulmassa noin 4 - 5 metrin korkeudelle eteeni suurella nopeudella ilman minkäänlaista ääntä. Nyt huomasin, että se oli noin 5 metriä halkaisijaltaan oleva esine, joka hohti hyvin voimakkaasti kirkkaan vihreää ja punertavaa valoa niin että seutu oli täysin valaistu. Esineen tullessa suoraan minua kohti pelkäsin jääväni sen alle ja kyyristyin tien laitaan. Esine muutti kuitenkin samassa suuntaansa ja kohosi valtavalla nopeudella 80° kulmassa ylös taivaalle. Samalla siitä kuului ääni, joka muistutti kuuman raudan veteen putoamista. Kohotessaan se katosi äkkiä näkyvistä, mutta sen jälkeen jäi ilmaan kirkkaita pyrstöjä, jotka muistuttivat kaasuhitsausliekkejä. Liekkien pituutta en pystynyt arvioimaan. Ne olivat kuin salaman iskuja öisellä taivaalla. Koirani oli häipynyt vinkuen metsään. Luokseni tuli juosten mies, joka osoittautui edellä mainitsema-

ni auton kuljettajaksi. Hänen ensimmäiset sanansa olivat: "Olettehan te sentään täällä". Hän oli myös nähnyt kirkkaan esineen ja sen valossa minun seisovan tien reunassa. Hän oli pysäyttänyt autonsa ja tullut ulos, jolloin hän näki tiellä vain potkukelkan. Hän oli pelästynyt luullen kirkkaan esineen vieneen minut mukanaan. Pienen keskustelun jälkeen tunnustimme säikähtäneemme aika pahasti ja päätimme olla puhumatta tapahtumasta kenellekään. Kukaan ei meitä kuitenkaan uskoisi.

LEIKKISÄ VALOPALLO HALIKOSSA

Neiti Niemisen ollessa tovereidensa kanssa autoajelulla Halikon Karjanummella kiinnitti hänen huomionsa auton takaikkunasta katsellessaan erikoisen kirkas "tähti". Tämä valopallo oli tähtiin verrattuna huomattavasti suurempi ja kirkkaampi. Pallon ollessa noin 1/2 minuutin ajan paikoillaan - väristen kuitenkin revontulien tapaan - se putosi yhtäkkiä kovaa vauhtia alaspäin samalla kirkastuen jonkin verran. Tämän jälkeen pallo pysähtyi noin 1/2 sekunniksi ja alkoi sitten kiivetä ylöspäin hitaasti, välkkyen ja huojuen koko ajan. Pysähdyttyään jälleen 1/2 sekunniksi, se putosi kovaa vauhtia alaspäin alemmaksi kuin ensimmäisellä kerralla, pysähdyksen jälkeen alkoi taas hidas nousu huojuen ja välkkyen sekä pysähdys 1/2 sekunniksi. Tämän jälkeen pallo laski jonkin matkaa alaspäin kovaa vauhtia ja pysähtyi noin 2 - 3 sekunniksi lähtien sitten hyvin hitaasti vaakalentoa länteen päin ja kiihtyvällä vauhdilla pois näkyvistä. Muut autossa olijat eivät palloa nähneet sillä ainoastaan neiti Nieminen katseli takaikkunasta ulos. Pallon kooksi hän arveli noin 2 metriä. - Tapaus sattui lokakuussa 1969 kello 01.00 ilman ollessa kirkas ja kuutamoinen. Pakkasta oli muutama aste.

Reijo Aaltonen

ONKO KUVASSA NÄKYVÄ MUODOSTUMA UFO?

Tämä kuva on otettu veneestä käsin Poosjärvellä. Sen otti kuvassa olevan henkilön, Arja Lehtirannan ystävätär kesäkuun alussa vuonna 1968. Kymmenen sekunttia myöhemmin otetussa kuvassa ei muodostumaa enää esiinny.

KOKEMUS LAPSUUDEN AJALTA

Rouva N.N., joka ei halua nimeään mainittavan, on kertonut allekirjoittaneelle lapsena kokemastaan tapauksesta seuraavaa:

"Vuonna 1942 ollessani 9 vuotias koin merkillisen tapahtuman. Kotini oli silloin Kankaanpään pitäjän Niinisalon kylässä. Eräänä heinäkuun päivänä olin palaamassa kotiin vietyäni lehmät laitumelle. Kävelin tapani mukaan rautatietä pitkin. Vasemmalla puolella rautatietä kulki tie, joka jonkin matkan päässä ylitti rautatien. Saavuttuani kohtaan, jossa tien ja rautatien väliä oli noin 10 metriä, näin tieltä päin tulevan minua kohti tuntemattoman naisen. Hän näytti noin 40 - 50 vuotiaalta. Hän oli pitkä, ehkä 175 cm pituinen. Hänellä oli yllään tummansininen kävelypuku, hän oli avopäin, tukka oli lyhyeksi leikattu, tumma ja tuuhea, loivasti kihartuva. Hänen kasvonsa olivat kapeat, nenä suora. Hän oli hauskan-, mutta ei varsinaisesti naisellisen näköinen. Hän hymyili koko ajan. Koko hänen olemuksensa teki erittäin ystävällisen vaikutuksen. Hänestä huokui luotettavuus, avuliaisuus ja hyvyys. Hän tuntui erittäin kehittyneeltä, suorastaan täydelliseltä ihmiseltä. En siis tuntenut pienintäkään pelkoa, kun hän otti minua kädestä. Minusta tuntui, että hän halusi minun tulevan mukaansa.

Koko tapahtuman aikana en muista kuulleeni kenenkään tapaamani henkilön ääntä. En myöskään muista kuulleeni omaa ääntäni.

Lähdin siis empimättä naisen mukana rautatieltä kohti lähellä kulkevaa tietä. Tielle tultuamme näin sitä pitkin tulevan kaksi minulle tuntematonta miestä raahaten mukanaan kovasti rimpuilevaa poikaa. Tunsin pojan ulkonäöltä, hänen kotinsa oli noin 2 kilometrin päässä. Poika oli tuohon aikaan 13 vuotias. Miehet olivat tavallisen kokoisia, hoikkia, puettuna vaalean sinisiin sileää kangasta oleviin paitoihin ja hiukan tummempiin, lievästi vihertäviin housuihin. He olivat avopäin, heidän tukkansa oli vaalea, lyhyeksi leikattu. He olivat 30 - 35 vuotiaan näköisiä. He tekivät ystävällisen vaikutuksen. Poika, jota he kuljettivat mukanaan, näytti olevan kovasti peloissaan ja hän yritti tehdä kaikin voimin vastarintaa. Miehet kuljettivat poikaa vasemmalle tiestä, nainen ja minä seurasimme perässä. Siellä oli puiden välissä pieni aukeama noin 10 metrin päässä tiestä. Aukeamalle tultuamme näin siellä seisovan kummallisen laitteen kolmen "jalan" varassa. Laite oli alumiinin värinen ja sen kyljessä näkyi kapea aukko, josta johti 4 - 5 askelmaa maahan. Mielestäni laite oli noin 2 metriä korkea ja noin 7 metriä leveä. Jalat, joiden varassa laite oli, olivat yli metrin korkeat. Miehet nostivat pojan aukosta sisään. Tunsin kuinka nainen tiedusteli minulta, haluaisinko tulla mukaan laitteeseen. Nousin vähääkään epäröimättä askelmat ja astuin aukosta sisään naisen seuratessa perässäni.

Astuessani sisään näin vasemmalla pojan kyykistyneenä lattialle ja huutavan hysteerisenä pelosta. Kun käännyin taakseni, huomasin, että aukko oli suljettu. En tiedä kuinka se oli tapahtunut, sillä mitään ovea en ollut nähnyt.

Huomasin olevani pyöreässä huoneessa, jossa vasemmalla oli noin 2 metriä korkea kojetaulua muistuttava levy, pinta täynnä mittareita ja laitteita. Vastapäisellä seinällä oli pöytä ja sen ääressä istui 5 miestä. He olivat puetut samalla tavalla kuin ne miehet, jotka toivat pojan laitteeseen. He keskustelivat rauhallisesti ja vakavina, vaikutti siltä, että menossa oli tärkeä neuvottelu. Nainen esitteli minut miehille, jotka olivat ystävällisiä, mutta eivät kiinnittäneet minuun enem-

pää huomiota. Näytti siltä, että poika oli unohdettu lattialle. Muistan selvästi tunteneeni kuinka suuressa hädässä poika oli ja mielestäni hän huusi kovasti, mutta kukaan ei näyttänyt välittävän siitä. - Huoneen sillä seinällä, jossa pöytä oli, oli rivi ikkunoita, joista näkyi ulos. Tullessamme en ollut nähnyt ikkunoita sillä puolella laitetta, jossa oviaukko oli.

Nainen ohjasi minut kojetaulun eteen ja kehotti minua painamaan alas vipua, joka oli kojetaulun vasemmassa reunassa. Ojensin käteni ylös ja ulotuin juuri vipuun. Vedin sen alas ja samalla hetkellä tunsin, kuinka lähdimme lentoon huimaavaa vauhtia. Tunsin naisen sanovan: " Nyt lennämme itään päin kohti Jeesuksen syntymäaikaa". Naisen läsnäolo loi turvallisen tunteen, enkä siis pelännyt ollenkaan. Olin paljain jaloin, joten tunsin selvästi, että huoneen lattia oli metallia, joka kuitenkin kulkukohdista oli päällystetty kumia muistuttavalla matolla. En muista kuinka jouduin kojetaulun takana olevaan pienempään huoneeseen, johon johti aukko suuremmasta huoneesta. Tämän huoneen koko oli noin 2 x 2 metriä. Mitään ovea en tässäkään muista nähneeni, vain oviaukon. Tässä huoneessa oli yksi ikkuna ja sen alla oli pöytä, jolla oli pino karttoja. Seisoin naisen kanssa pöydän ääressä pöydän reunan ollessa rintani tasolla. Nainen seisoi takanani ja levitteli karttoja esitellen niitä minulle miesten seuratessa oviaukossa.

Nainen kysyi minulta, mitä tiedän Jeesuksesta, olinko ehkä koulussa lukenut jotain Hänestä. Vastasin, että kyllä meillä koulussa on luettu Hänestä. Nyt nainen selitti, että on hyvin tärkeää tulla tuntemaan Jeesusta koskevat asiat, ja että Hänen sanansa ovat tosia. Nainen vakuutti myös, ettei ihminen koskaan häviä. Vaikka tämä aineellinen ihminen katoaa, niin ihminen silti on olemassa ikuisesti. Karttoja selaillessaan hän selitti, että missään ei ole rajaa eikä

loppua. Hän sanoi myös, että aikaa ei ole, vaan siinä voidaan kulkea eteen- yhtä hyvin kuin taaksepäin.

En muista lainkaan tekemiäni kysymyksiä, vaikka kävimme siinä karttapöydän ääressä vuorokeskustelua. Vastauksistakin muistan vain ne, joita nainen erityisesti painosti. Tässä vaiheessa aloin tuntea järkytystä. Oviaukossa seisovat miehet olivat kiinnostuneen tuntuisia, he seurasivat ikäänkuin hyväksyen naisen selityksiä ja osoittivat hämmästystään siitä, että ymmärsin mitä nainen puhui. Koko ajan tunsin, että nainen oli määräävässä asemassa, että hän oli "aluksen kapteeni". Aloin tuntea yhä enemmän järkytystä kuulemani johdosta ja tähän päättyvät muistikuvani laitteessa olostani siihen hetkeen saakka, jolloin havaitsin makaavani pellolla. Olin lähellä rautatietä vajaa puoli kilometriä takaisin päin siihen suuntaan, josta olin tullut naisen tavatessani. Tunsin ankaraa särkyä vatsassani ja voin pahoin. Olin kovasti järkyttynyt ja aivan pois tolaltani, en muista kuinka pääsin kotiin, jossa oltiin jo huolestuneita viipymiseni johdosta. Arvioni mukaan oli kulunut noin kaksi tuntia siitä, kun tapasin naisen siihen, kun saavuin kotiin. Pojasta en tiennyt mitään. Olin useita viikkoja järkyttynyt ja vatsani oli jatkuvasti kipeä. En voinut syödä juuri lainkaan, joten laihduin kovasti. Silmäni alkoivat vähitellen tulla valonaroiksi, turvota ja käydä punaisiksi - myös silmämunat olivat aivan punaiset. Noin kuukauden kuluttua tapahtumasta olin niin sairas, että jouduin sairaalaan. En nähnyt mitään, silmäni olivat niin arat ja kipeät, että minun oli pidettävä mustia silmälappuja. Sairaalassa minua tutkittiin tarkoin, mutta syytä huonoon kuntooni ei löydetty. Vähitellen aloin kuitenkin toipua ja noin kuukauden kuluttua pääsin sairaalasta kotiin. Olin pois koulusta koko syyslukukauden. Noin vuoden ajan pelkäsin kovasti paikkaa, jossa laite oli seisonut. En myöskään uskaltanut katsoa taivaalle rautatien yläpuolelle.

Kokemani tapauksen unohdin moneksi vuodeksi, vasta noin kymmenen vuoden kuluttua alkoi kaikki palautua vähitellen mieleeni. Ensimmäiseksi muistin naisen selitykset; ne olivatkin olleet koko ajan tajuntani pohjalla, vaikka en ollut muistanut niiden alkuperää. Pojasta, joka oli myös mukana laitteessa, kuulin sittemmin, että hänen mielensä tasapaino oli järkkynyt niin pahoin, että hän 17 vuoden ikäisenä joutui laitoshoitoon."

Aili Nurmiaho

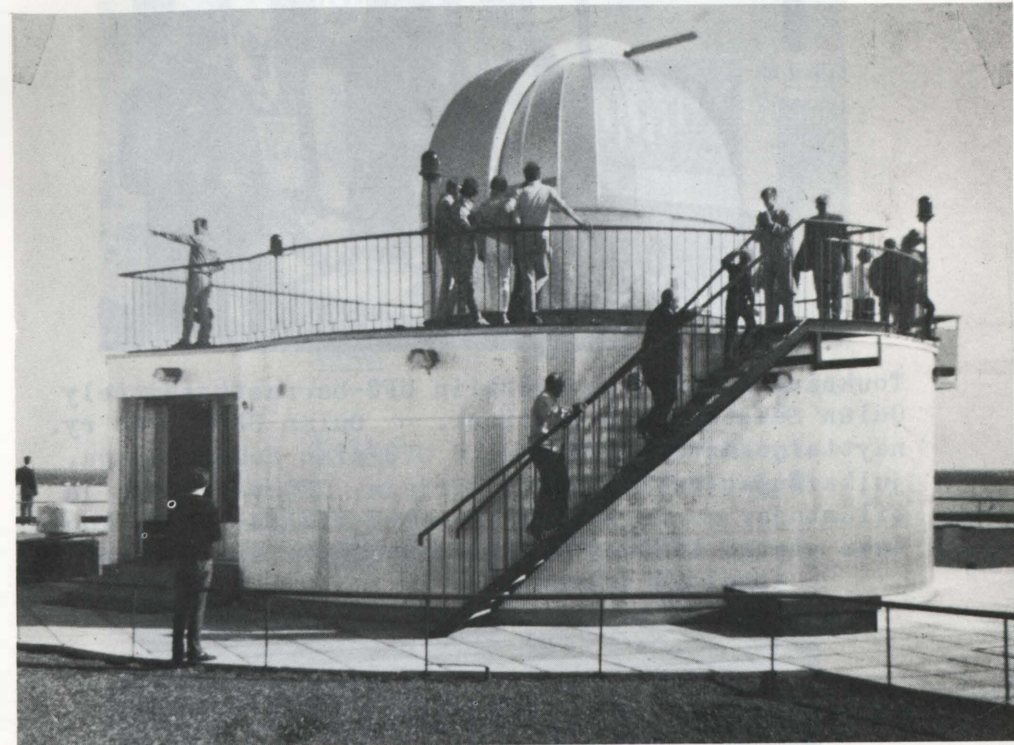

MIKÄ LIIKKUI NIINISALON TAIVAALLA JUHANNUSAATON VASTAISENÄ YÖNÄ 1970 ?

Radiouutisen johdosta otti tri J. Lund yhteyden Niinisalon varuskunnan säähavaintoasemalle, josta hänelle kerrottiin seuraavaa:

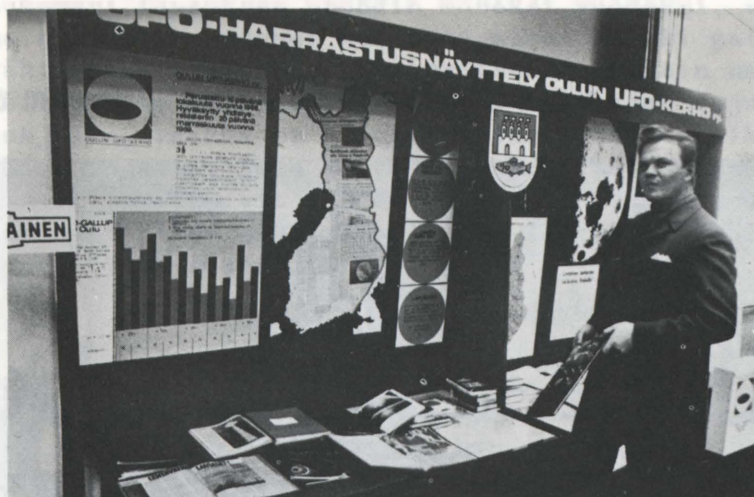
Kesäkuun 19 päivän vastaisena yönä havaittiin taivaalla valtavan suuri esine liikkuvan pohjois-etelä suuntaan. Teodoliitilla mitattuna se oli noin 13 kilometrin korkeudella, sen halkaisija oli yli 100 m. Se liikkui tuulen suuntaan n. 40 - 50 kilometrin tuntinopeudella, nopeus ei ollut aivan tasaista. Se heijasti valoa, joka kuitenkin saattoi olla auringon valon heijastusta. Se näytti aluksi pyramiidin muotoiselta, mutta muuttui sitten epämuotoiseksi. Kankaanpäässä sen havaitsivat useat sadat henkilöt paljain silmin; tutka ei reagoinut ilmiöön. - Havaintoilmoituksia on tullut myös Karvialta, Tampereelta ja Helsingistä.

OULUN UFO - KERHO RY.

tervehtii tämän kuvan välityksellä kaikkia suomalaisia UFO-kerhoja ja alan harrastajia. Oulun UFO-kerho ja Tähtitieteellinen Yhdistys Arktos ry. ovat yhteistyössä tämän kuvun sisällä. - UFOja ei ole havaittu. - Kuvassa on Arktoksen upouusi observatorio, jonka sisällä Japanista ostettu 1800 mm polttovälillä varustettu peiliteleskooppi.

U F O T   N Ä Y T T E L Y I S S Ä

Toukokuussa Oulussa avattiin UFO-harrastusnäyttely Oulun Säästöpankin tiloissa. - Oulun UFO-kerho ry. näyttelyosastolla on esillä UFO-alan dokumentteja, julkaisuja, tutkimuksia, kirjoja, UFO-valokuvia ja tilastoja. - Mainittakoon, että VIMANA-lehteä kohtaan yleisö tuntee yllättävän suurta mielenkiintoa.

MP

Kuva Salon Kauppaoppilaitoksen 6 - 7.12.1969 järjestämästä näyttelystä, jonka UFO-osastosta vastasivat op. Micklin ja II lk. oppilaat.

PAIKALLISKERHOT:

Jyväskylä	Erkki Erähonka Postilokero 171
Kemi	Kari Kuure os. Urheilukatu 11
Kotka	Pekka Teerikorpi os. Merikatu 4 B
Lappeenranta	"UFO 66" Tapani Kuningas os. Uro kk
Nurmijärvi	Viljo Penttilä Os. Nurmijärvi kk.
Pori	Jarl Lund os. Valtakatu 5 D
Seinäjoki	Runar Smedlund

Tmi Laakarepro / Värioffset

VIMANA